

Η συζήτηση που ολοκληρώθηκε χθες στη Βουλή γύρω από τη Συμφωνία των Πρεσπών, συμπύκνωσε την κουβέντα και τις επικρατούσες απόψεις στην Αριστερά γύρω από το μακεδονικό και τα εθνικά ζητήματα. Ενδεικτικά θα σταθούμε σε μερικά στιγμιότυπα της κουβέντας.

Τσίπρας προς τη ΝΔ στο 49ο λεπτό της χθεσινής του ομιλίας:

“Με τη Συμφωνία των Πρεσπών οι γείτονές μας δέχονται οριστικά ότι δεν υπάρχει ζήτημα δήθεν μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα. Το ζήτημα αυτό και όχι της ονομασίας ήταν αυτό που είχε αποτελέσει τον πυρήνα του μακεδονικού ζητήματος την εποχή του Ψυχρού Πολέμου με την τότε γιουγκοσλαβική κυβέρνηση να επιμένει περί ύπαρξης μακεδονικής μειονότητας στην ελληνική επικράτεια. Η σχετική τροπολογία στο Σύνταγμα της γειτονικής χώρας που πετυχαίνουμε με τη Συμφωνία των Πρεσπών αφαιρεί κάθε αναφορά σε προστασία μακεδονικής μειονότητας ή σε προστασία μακεδονικού λαού σε γειτονικές χώρες ... Είναι σαφές λοιπόν κύριοι συνάδελφοι ότι χωρίς αλύτρωτους αδελφούς δεν υπάρχει αλυτρωτισμός. Γι’ αυτό τελειώνουμε μια και καλή με τον αλυτρωτισμό.”

Τσίπρας προς το ΚΚΕ στο 63ο λεπτό της ομιλίας του:

“Το ΚΚΕ σήμερα αναμετρείται με την ιστορία του ... Δε θέλω να αναφερθώ ούτε στο σλαβομακεδονικό αλφαβητάρι που μοίραζαν οι κομμουνιστές της Τασκένδης στα παιδιά των σλαβομακεδόνων μαχητών του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας. Δε θέλω να αναφερθώ ούτε στους 70 χιλιάδες πρόσφυγες του ελληνικού εμφυλίου που το ελληνικό κράτος το ’83 τους στέρησε το δικαίωμα να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Ούτε θα αναφερθώ τόσο στη Σλαβομακεδόνισσα Ειρήνη Γκίνα - Μίρκα Γκίνοβα, την πρώτη γυναίκα που εκτελέστηκε στον εμφύλιο. Κομμουνίστρια! Αυτές τις ερινύες σας θα τις αντιμετωπίσετε μόνοι σας (δυνατά χειροκροτήματα) ... Ή εγώ δε διάβαζα τον Λένιν καλά όταν ήμουν μικρός ή εσείς δεν κάνετε κάτι καλά. Διότι η αυτοδιάθεση των λαών και των κινημάτων είναι απ’ τις βασικές αρχές του επαναστατικού κινήματος”

Ας διαλέξουμε λοιπόν πώς θέλουμε ν’ ακούσουμε τον λόγο της κυβέρνησης. Με τ’ αριστερό ή με το δεξί μας αυτί; Με ποια συμμαχία θέλουμε να τη θυμόμαστε; Με τις υπογραφές του Μαραντζίδη, του Μέρτζου, του Βερέμη, του Στέφανου Μάνου και της Σώτης Τριανταφύλλου ή με αυτές του Θανάση Παπακωνσταντίνου, του Παύλου Παυλίδη και των αριστερών πανεπιστημιακών (*χωρίς αστερίσκο για το ΝΑΤΟ και για τίποτα); Διαλέξτε. Γιατί η κυβέρνηση μπορεί να καυχιέται ότι ΜΟΝΟ ΑΥΤΗ κατάφερε να κλείσει το **θέμα της μειονότητας** και ταυτόχρονα να μιλάει στο όνομα της εκτελεσμένης μειονοτικής **Ειρήνης Γκίνη**.

Μπορεί να επικαλείται τον **Λένιν** και το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης των εθνών, την ώρα που με μια διακρατική Συμφωνία επιβάλλει (και καυχιέται γι’ αυτό απέναντι στη Δεξιά) την αλλαγή ονομασίας, ιθαγένειας και Συντάγματος μιας άλλης χώρας.

Διαλέξτε ποια ιστορική αναφορά θέλετε να θυμάστε. Αυτή στους πολιτικούς πρόσφυγες του ελληνικού εμφυλίου ή αυτή στην Ελλάδα των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών, “την μεγαλύτερη και καλύτερη στιγμή στην ιστορία του ελληνικού κράτους” που πέτυχε ο μεγάλος μας εθνικός ηγέτης Ελευθέριος Βενιζέλος, κατά τον αναπληρωτή Υπ. Εξωτερικών Μάρκο Μπόλαρη.

Αποτιμήστε τη Συμφωνία των Πρεσπών ως ράπισμα στον ελληνικό εθνικισμό ή ως “υλοποίηση 110% των πάγιων εθνικών θέσεων από το 2007 και βασικά από το 1992” όπως δήλωσε στην ομιλία του ο Κατρούγκαλος.

Το πολιτικό μπλοκ που θα προωθήσει την εθνική και κρατική πολιτική με προοδευτικό προφίλ στήθηκε κι έχει για όλους να πει κάτι που θα τους ακουστεί ωραίο.

Απευθύνεται στο κεφάλαιο και στο διεθνή ιμπεριαλισμό και λέει:

“είμαστε οι πιο αποτελεσματικοί εκφραστές των κοινών μας συμφερόντων”.

Στο δεξιό κοινό λέει:

“εμείς την πάγια εθνική πολιτική που μας άφησαν εφαρμόζουμε (όντως!)”,

Στο αριστερό κοινό λέει:

“κάνουμε αναγκαίους τακτικούς ελιγμούς. δείτε πίσω απ’ όλα αυτά την προώθηση της φιλίας των λαών και χαρείτε με την τσαντίλα των ακροδεξιών”

Μονά-ζυγά δικά τους. Μονά-ζυγά του κράτους.

Υ.Γ.

Είναι ντροπή και κρίμα, η μόνη αριστερή, αντιπολιτευτική φωνή που θα μπορούσε να υπάρχει στο κοινοβούλιο και να ακουστεί ευρύτερα στην κοινωνία, το **ΚΚΕ**, να μιλάει διαρκώς μέσα απ’ τα χείλη του Κουτσούμπα, του Γκιόκα, του Παφίλη, του Βαγενά και της Κανέλλη για **μη ύπαρξη μακεδονικού έθνους, λαού και γλώσσας**.

Με γελοία επιχειρήματα και ιστορικά ψεύδη.

Με τον ισχυρισμό ότι τάχα δεν πληρούνται τα **κριτήρια ύπαρξης έθνους** που έθεσε ο Στάλιν στο αντίστοιχο έργο του (κοινή γλώσσα, κοινό έδαφος, κοινή οικονομική ζωή, κοινή ψυχοσύνθεση). Το είπε χθες ο Κουτσούμπας.

Ότι το μακεδονικό έθνος είναι τέχνασμα και ανακάλυψη του ιμπεριαλισμού και του NATO (το είπε ο Παφίλης), όταν πρώτα πρώτα αναγνωρίστηκε από την Κομμουνιστική Διεθνή από το 1934.

Όταν όλα τα κομμουνιστικά κόμματα του κόσμου αναγνωρίζουν σύγχρονο μακεδονικό έθνος, λαό και γλώσσα, όταν ακόμα και σήμερα αδελφά κόμματα του ΚΚΕ, όπως το ΝΚΡJ στη Σερβία τοποθετείται στη σύγχρονη διαμάχη θεωρώντας σωβινιστικές τις ελληνικές θέσεις και επίθεση ενάντια στο δικαίωμα εθνικής αυτοδιάθεσης του μακεδονικού λαού.

Αντιθέτως, το ΚΚΕ διαλέγει να μιλάει όλη την ώρα για απώλεια της εθνικής μας κυριαρχίας, κίνδυνο για τα σύνορα, σπέρματα αλυτρωτισμού.

Τι τις θέλουν αυτές τις μπούρδες πραγματικά και τις ακροβασίες και τις θολές διατυπώσεις;

Έχουν σπείρει σύγχυση στα ίδια τους τα μέλη που λένε ότι το ΚΚΕ δε μιλούσε ποτέ για μακεδονικό έθνος, ότι το έφτιαξε ο Τίτο μετά τη ρήξη με τη Σοβιετική Ένωση και άλλα τέτοια. Δεν είναι τυχαία η θολή τοποθέτηση που στον πολύ κόσμο αφήνει την εντύπωση ότι δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος, λαός και γλώσσα και στα κομματικά μέλη και οπαδούς μπορεί να δικαιολογηθεί με συνδικαλιές αντίστοιχες με αυτές που κάνει ο Τσίπρας στη βουλή.

